

Vládo, boj se! Občané, chvíli vyčkejte.

Senátorka Hamplová pohrozila

- CZ24 News | 4. ledna 2023

ČESKO: „Podle mého názoru páchá Evropa už dlouho ekonomickou sebevraždu, odstřižením zdrojů z Ruska to jen urychlila, a ani si přitom nevšimla, že o tom, co se bude dít na jejím východě, se rozhodovalo stylem ‚o nás bez nás‘ v USA v minulých dnech.“
Známa advokátka a nová senátorka Jana Zwyrtk Hamplová poskytla PL bilanční rozhovor. „Chudneme, firmy krachují, občané upadají do bídy... A svět si nad hloupostí EU mne ruce, protože ostatní na tom vydělávají. Neuvěřitelný krok bylo obejití práva veta a ručení za dluhy kvůli Ukrajině členskými zeměmi EU. Sváteční období považovala za ‚klid před bouří‘. Občané se všechno včas dozví. Být vládou, rozhodně klidně nespím,“ varuje.

Když jsme spolu hovořili koncem loňského roku, zmínila jste se o „testu odolnosti“, kterým jsme s covidem prošli. Ze současné perspektivy, byl to spíš takový lehký zátěžový test, že?

Bohužel. Jako bychom se náhle ocitli v nějakém špatném filmu. Ráda bych znala režiséra. Nicméně bych chtěla zmínit, že období covidu bych ani s odstupem doby nenazvala „lehký zátěžový test“. Byla to neuvěřitelná zkušenost, jak snadno lze mediální masáží a dobře řízenou propagandou odebírat lidem jejich základní práva, nařizovat do očí bijící nesmysly, pošlapat u toho ústavu, škrtnout zdravý rozum a vytvářet nepřátelství proti skupině obyvatel... a třeba dokonce dětí ve škole. Podle mě to byla zkouška, co si mohou vlivní a často bohatí vládci tohoto světa dovolit, a co všechno jim projde. To, že na tom majitelé farmaceutických firem a výrobců roušek, testů, a tak dále, vydělali miliardy, je v podstatě jen detail. To kolem je to šílené. To, že se objevil nový virus, je pravda. Kde se tu vzal, ukáže čas. A že se ho totálně zneužilo k testu ovládnutí lidí, to už musí vidět každý. Někdo si to prostě jen nepřizná.

Sotva se společnost začala dostávat z následků pandemie, přišla válka na Ukrajině. Inlace, ekonomická, potravinová, migrační krize... Jak to všechno shrnout?

Sleduji dění na východě, samozřejmě jako běžný občan, od roku 2014. Ta válka nebyla překvapení, to nedávno bez uzardění přiznala i Angela Merkelová. Že mírové dohody nebyly chápány jako mírové, ale jen pro získání času. Čemu pak chcete věřit... Ostatně komu a proč se konflikt hodí, ukáže až čas. Jsem proto v hodnocení velmi zdrženlivá, a rozhodně nechci dělat soudce v konfliktu vysoce problematické Ukrajiny a vysoce problematického Ruska za doposud nespecifikované účasti USA. To je na jiné znalce mezinárodní politiky. Co však zásadně odmítám je to, aby Česká republika obětovala tomuto konfliktu sama sebe, tedy odmítám, abychom pro přemrštěnou pomoc jedné straně tohoto konfliktu obětovali své občany. Nevidím k tomu jediný důvod. Nejsem proti pomoci potřebným, jsem proti zneužívání této pomoci, vydávání pomoci potřebným za zbrojení, výcvik cizích vojsk na našem území, odstřižení se od levných zdrojů energií jen proto, že chci dělat gesta, a tak dále. Těžko shrnout do pár vět to, co teď Evropa páchá, a v čem mnohdy Česká republika vede prim.

Ustojí to Evropa?

Podle mého názoru páchá Evropa už dlouho ekonomickou sebevraždu, odstřižením zdrojů z Ruska to jen urychlila, a ani si přitom nevšimla, že o tom, co se bude dít na jejím východě, se rozhodovalo stylem „o nás bez nás“ v USA v minulých dnech. Evropský trh nahradily Rusku Čína a Japonsko, tedy jediný, kdo ta gesta EU odnáší, jsme skutečně my. Ne nadarmo je také ticho kolem vyšetřování Nord Streamu – tuším zde bude ještě velké překvapení. A pokud jde o migrační krizi – každá země, která

nechala své území obydlet výrazněji jinými národy, na to těžce doplácí. Pro chování zástupců těch národů. Nejsem zastáncem multikulturalismu, v minulosti jsem třeba tvrdě vystoupila proti kroku Merkelové, která bez ohledu na jiné státy pozvala do Evropy uprchlíky. Nelze slučovat neslučitelné. Tedy vše, co se tu děje, teď hlavně chudobu, si vytváříme sami, tedy rozhodují to naši přechytralí politikové, protože chtějí být papežštější než papež. Oni jsou viníky všeho, a naše chyba je, že jim to dovolíme. Je nutné chránit svůj domov – což znamená, že občas musíme říct někomu, že tu nemá co dělat, vždy musíme dát na miskou vah napřed zájmy našich občanů, a především musíme při všem používat mozek. To je celé. Jsme to dlužní našim předkům i sami sobě. Za vše, co se dnes děje v Evropě, si může Evropa sama. Buď jsou lidé v jejím čele tak hloupí, nebo zaplacení. Obdobně to platí o českých politicích. Chudneme, firmy krachují, občané upadají do bída... A svět si nad hloupostí EU mne ruce, protože ostatní na tom vydělávají. O České republice nemluvě, v tom vedeme prim zase v rámci EU. Tato vláda naši zemi ekonomicky ničí, a z toho ničeho, co máme, ještě rozdává na všechny strany jako smyslů zbavená.

Jak zvládl kabinet Petra Fialy všechny tyto výzvy roku 2022?

(Zamyšlení). Přiznám se, že hledám slova. Kabinet Petra Fialy je totiž katastrofa. Odborná neschopnost ministrů, kteří se často pohybují mimo své obory či aspoň zkušenosti, nízké sebevědomí, kdy jedou do Bruselu se svým názorem, a vrací se s bruselským, zbabělost trvat i na svém programu, ze kterého škrtli už snad všechno podstatné, politická nevyzrálost až dětinskost některých ministrů, mám na mysli infantilní vlajkové hrátky na zdevastované budově Ministerstva vnitra na státní útraty nebo slovník ministra zahraničí či zdravotnictví, hysterie některých při náznaku jiného názoru (zažila jsem paní ministryni obrany v Senátu, když jsem vystoupila proti cvičení cizích vojáků na Libavě), nerozvážnost až hazard v některých otázkách, jako byly ony slavné rakety... A hlavně neuvěřitelné rozdávání až rozhazování ze státního rozpočtu, když ten rozpočet na to prostě dávno nemá... Neuvěřitelný krok bylo obejítí práva veta a ručení za dluhy kvůli Ukrajině členskými zeměmi EU... Pod předsednictvím České republiky tak došlo poprvé k tak zásadnímu znásilnění práva EU přímým přenosu... Stydět bychom se měli toto posvětit. A to nebezpečí, co z toho plyne... Ale možná to naši ministři při jejich erudici nepochopili – chápejte to jako bonmot. Ale byli jsme pochváleni – bodejť ne, když jsme poslouchali na slovo. Víte, mně se zdá, že vláda tu svoji neschopnost tady chce nahradit všehoschopností jinde, kde jim budou Źukat na rameno. Už jsem s nadsázkou jednou napsala, že chtějí-li ministři a jejich poradci budovat jinou zemi, ať se tam odstěhují. Ale že tady by jim mělo jít o prosperitu, konkurenceschopnost a bezpečnost České republiky. A za toto připomínání, že jsou vládou České republiky, a proto jí nesmějí ubližovat, jsem neskutečně „bita“, protože oni přece tam na východě „konají dobro“. Že tím ničí vlastní zemi jim ale zoufale uniká.

Jak obstál bývalý předseda vlády Andrej Babiš v roce 2022?

V roce 2022? Když jsem se sázela se svým okolím, že půjde do prezidentské volby, a proto objíždí republiku s „jiným Andrejem Babišem“, moc mi nevěřili. Chvíli jsem sice zaváhala, když se mi jednu dobu zdálo, že do tohoto klání vyšle namísto sebe svého bývalého ministra Karla Havlíčka, ale pak najel do původních kolejí. Proto se podle mého názoru nevyhraňoval jako opoziční lídr, tuto roli za něj převzala Alena Schillerová, zkrátka Andrej Babiš začal v roce 2022 ukazovat občanům cílevědomě a systematicky jinou, smířlivou, tvář. Tedy z hlediska svých dlouhodobých cílů udělal to, co mu jeho strategové poradili, a je nutné říct, že to dělá dobře. Tím, že rezignoval na to vést opozici, ale velmi usnadnil Petru Fialovi toto šílené vládnutí, navíc poslanci ANO s vládou občas hlasují, a to u některých zákonů naprosto nechápu – například byli pro cvičení cizích vojáků na Libavě. Chci tím říct, že ANO dnes není skutečnou opozicí, tak trochu si na ni hraje, ale jejich aktuálním cílem je mít svého prezidenta, a s jeho pomocí pak výrazně vyhrát následující volby. Tedy z hlediska politického Andrej Babiš obstál výborně, pro sebe sama, ale občany tím nechal tak trochu dost napospas této vládě. Alena Schillerová je dobrá oponentka, odborně zdatná, ale na Babiše nemá.

Asi v polovině roku už vám došla trpělivost: „Nebojím se přirovnat dnešní dobu typově k období před rokem 1948,“ uvedla jste v jednom z rozhovorů a rozhodla jste se kandidovat do Senátu. Blahopřejeme. Jaké jsou vaše první zkušenosti ze senátního vyjednávání?

Začnu od konce – v Senátu jsem pár týdnů, tedy nějaké vyjednávání se zatím nekonalo. Je to tak, že s částí senátorů se přehlížíme (úsměv), s většinou se normálně bavíme, s několika dokonce velmi kolegiálně až přátelsky, a jen pár jedinců občas hystericky nezvládne své emoce. Ale to je otázka politické vyzrálosti, tedy třeba ještě uzrají do klidu (úsměv). K volbě do Senátu bych řekla asi tolik – na to, že jsem tam jedna ze dvou nezávislých senátorek, tedy v absolutní menšině, to, co se kolem mě dělo a děje, je vlastně neuvěřitelné. Urážky, nechutnosti, snahy mě dehonestovat... Titulky, vulgární karikatury, urážky přímo v Senátu... Kde já jsem nezvedla ještě hlas – ostatně můj stoický klid i v médiích je pověstný (úsměv).

Kladu si tedy otázku, zda se mě tak bojí, nebo mají problém sami se sebou a svým sebevědomím, nebo je někdo úkoluje... Aktuálně nemohu změnit sama vlastně nic, tedy to musí být přímo panický strach z pravdy a nepříjemných otázek, a proto se neštítí opravdu ničeho. Dokonce padaly otázky, když jsem v Senátu omdlela z vyčerpání, zda mě měli senátoři lékaři z vládní strany vůbec poskytnout první pomoc (!!!). A s tím mám největší problém – ne s názorovými debatami, ty mi zcela vyhovují, ale s touto lidskou nízkostí. Tu prostě neumím a učit se nehodlám. Jsem žena na prahu šedesátky, advokátka, mající za sebou téměř třicetiletou profesní kariéru včetně autorství odborných knih, stovek přednášek, kongresů, článků, jsem máma, babička, žijící normální život... Má-li někdo potřebu takovou ženu hrubě urážet jen proto, že říká své názory a neopakuje ty jejich pravdy... je to jeho vizitka. Paradoxně jsou to většinou ti, kteří mají jinak plná ústa úcty k ženám. Ale asi jen k těm ve správné straně.

Dlouhodobě se specializujete na veřejné právo, tematiku samosprávy a státní správy. Jste dennodenně v kontaktu se starosty. V tomto roce je zasáhla i kauza kolem STAN v souvislosti s hospodařením dopravního podniku. Někteří totiž měli tendence spojovat jakékoli starosty právě se STAN. Nevyšuměla kauza moc rychle?

Je mnoho kauz, které mizí velmi rychle (úsměv). Chtěla bych říct, že většina starostů není v žádné politické straně, anebo i když jsou, nemá to vůbec žádný vliv na jejich práci. S mírnou nadsázkou jsem kdysi řekla, že kdyby se vláda nahodile vylosovala z těch šesti tisíc starostů a primátorů, bude vždy lepší než jakákoli vláda politicky sestavená. S touto vládou to podtrhuji. Samosprávu považuji za nejlépe fungující oblast veřejné správy, a nic na tom nemění občasné lumpárny, které se i zde stanou, dlužno dodat, že většinou ve větších městech, v menších obcích je to spíše než zlá vůle neznalost, kterou pak dáváme dohromady. Musím upřímně říct, že pořád tak trochu čekám, kdy se právě samospráva ozve proti ekonomickému hazardu a vyvádění peněz z České republiky. Znam totiž názory starostů, a jsou to oni, kteří jsou občanům nejbližší. Ale chápu – v každé obci a městě je tolik práce, že ještě na sebe vzít celorepubliková témata není snadné. Jenže nakonec se to vše odrazí právě v obcích a městech. Dnes mi mnozí psali – jak to, že když je tu tolik vážných problémů, třeba agenda sociálních dávek a další, vláda řeší dezinformace, a ještě chce rozdávat desítky milionů médiím? Ať to raději dají nám, my víme, co je více třeba. Řada obcí se mě také ptá na legální možnosti příspěvku rodinám z rozpočtů obcí, a tak dále.

Celému uplynulému roku dominovala válka na Ukrajině. Už v červenci jste hovořila o tom, že je čas sejít se. Nakonec na Václavské náměstí 3. září dorazily stovky tisíc lidí, aby vyjádřily svou nespokojenost s politikou vlády. Následovaly další protesty, ale postupně už nadšení ubývá. Myslíte si, že se lidé smířili s inflací, energetickou krizí atd.?

Demonstrace jsou jedna etapa, „revoluční“ změny věc druhá. Tím myslím pád vlády. Tato vláda udělala velkou chybu, že z 3. září si nevyvodila pro sebe žádné závěry, tuším tehdy dokonce volila i

cestu bagatelizace a urážek vůči občanům a vystupujícím. Mohla udělat mnohé – třeba pozvat některé odborníky k jednacímu stolu, nebo se alespoň nad sebou zamyslet. Jenže ona si stále myslí, že všechno dělá dobře, a když ji nepochválí občané, zvládne to sama, nebo si nechá poklepat na rameno Bruselem. Proto pokračovaly protesty, a já za ně občanům děkuji. Odborná veřejnost, kam si dovolím se řadit, se v posledních měsících soustředila na etapu druhou. Charakterizovala bych tedy vánoční období jako „klid před bouří“. Občané se všechno včas dozví. Být vládou, rozhodně klidně nespím.

Pokud jde o ukrajinské uprchlíky, zatím se nezdá, že by byli bezpečnostní hrozbou. Může se společenská atmosféra v jejich otázce v Česku změnit?

Tady jde o něco jiného, o bezpečnost v širším slova smyslu včetně té energetické, kterou totálně pohřbila evropská gesta. Zahlcujeme k tomu veřejnou sféru nároky tisíců lidí, na které není tato oblast připravena. Školství, zdravotnictví, sociální systém, oblast bydlení, a tak dále. Stát přestává být schopen starat se o své občany v základních oblastech, připouští se dokonce, že by nás mohli léčit lidé bez diplomu, naši fundovaní lékaři se naopak musí učit ruský jazyk, aby vysvětlovali pacientům, co s nimi budou dělat... Vše, co jsme tu budovali, rozdáváme na zlatém podnose, aniž zkoumáme, zda to konkrétní lidé opravdu potřebují (to více lustrujeme naše občany žádající o dávky), a pak nám to schází pro naše občany – třeba právě lékaři. O bezpečnostní hrozbě v tom užším smyslu snad ani nechci uvažovat s ohledem na problematičnost poměrů na východě léta letoucích. Řeknu to jinak – tak rozsáhlou a velkorysou až bratrskou pomoc na hranici až za hranicí skutečných možností si umím představit snad vůči Slovensku – byli jsme jedna země, a pořád to tak trochu v sobě máme. Obětování se pro Ukrajinu v takovém rozsahu, když ostatní státy jsou více než zdrženlivé, nechápu a nikdy nepochopím.

Jaký byl pro vás rok 2022?

Náročný. Naplno jsem pracovala, do toho na mě dopadaly ony dva roky pomoci občanům z doby covidové, kauzy, dozvuky, i fyzické vyčerpání, probíhala volební kampaň do Senátu, hned po zvolení jsem čelila neskutečným až nepochopitelným útokům zejména pražských médií, změnil se mi hodně můj pracovní režim včetně častého cestování do Prahy. Ale kdo chce kam (úsměv)... Pak jsem sebou neměla „seknout“ na poradě výboru. Mimochodem první pomoc mi poskytoval ministr Ivan Bartoš, a protože je s ním narozdíl od jiných ministrů zcela normální a slušná debata, až mě mrzí, že jsem jeho nápad s novým úřadem nemohla podpořit, protože je v této době opravdu nemyslitelný. Ale k vaší otázce – byl to rok plný změn, a nebyl snadný.

A na závěr vaše přání do nového roku pro čtenáře PL?

Přeji nám všem hlavně pevné zdraví a nezbytné životní štěstí, protože být zdravý, ale plout na Titaniku, to také není žádná výhra... České republice přeji odvážné občany, kteří v roce 2023 jasně řeknou, co chtějí, a čeho a koho už bylo dost... A týmu PL přeji hodně čtenářů a trvalý tah na branku, jaký mají už dlouhá léta.

ZDROJ: PL